

SLOVANSKÁ VZÁJEMNOST

Zakladatel profesor Ing. Břetislav Chvála, doktor technických věd (DrSc.)

MĚSÍČNÍK SLOVANSKÉHO VÝBORU ČR

ROČNÍK XXII

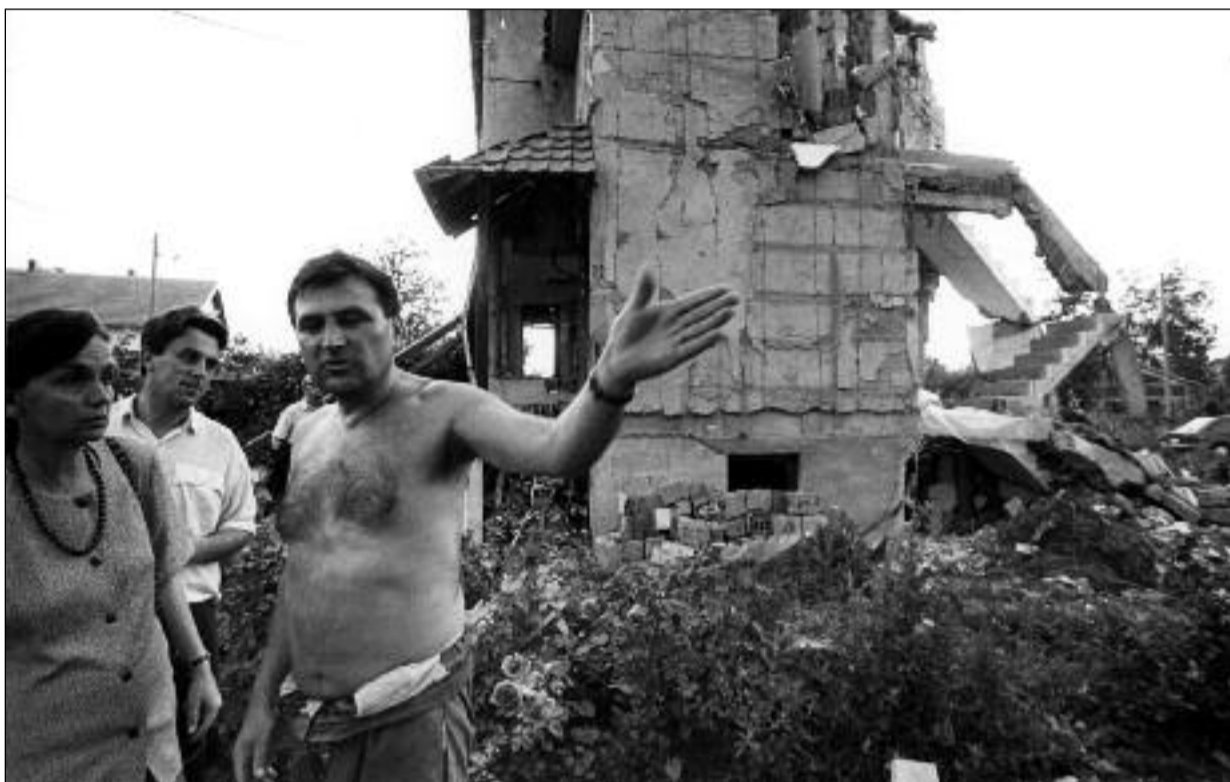
ČÍSLO 231, KVĚTEN 2019

CENA 10 Kč

Dvacet roků od zločinného bombardování Jugoslávie

Stali jsme se v naší zemi svědky odporné oslavy 20 roků, které uplynuly od vstupu České republiky (12. března 1999) do válečnického vojenského paktu Severoatlantická aliance. A dvanáct dní poté letouny NATO zbaběle z nebeských výšin raketami začaly ostřelovat Svazovou republiku Jugoslávii, aby pak byl její prezident Slobodan Milošević odvezen k soudnímu tribunálu do Haagu, kde za záhadných okolností zemřel. Nakonec tribunál musel po jeho smrti vynést verdikt o Miloševićově nevině! Dostane Milošević od Aliance či soudů v Haagu nějakou satisfakci?! Rehabilitaci?!

Tenkrát před dvaceti roky v podstatě byl zákeřně přiložen sociálně demokratické vládě ČR nůž na krk, když byla dotlačena krvežíznivou smečkou gangsterou ze Západu k povolení přeletu vraždících letounů NATO přes vzdušný prostor naší země masakrovat i civilní obyvatelstvo Srbska a Černé Hory. A český parlament k tomu dal svůj souhlas! Všem těm, kdo tenkrát hlasovali pro agresi proti bratrské Jugoslávii, lpí na rukách krev jihoslovanských obětí! Je to o to hnusnější, že bombardování Jugoslávie natovskými zločinci pod názvem Operace Spojenecká síla, trvajících

Raketou zničený rodinný dům v Čupriji nám ukázal jeho obyvatel, který zázrakem unikl smrti.

FOTO – Gabriele Senft

78 dní, se stalo bez souhlasu Rady bezpečnosti Organizace spojených národů! Ignorovali mezinárodní právo! Událo se tak i bez vyhlášení války Jugoslávii!

V podstatě podobně, jako když hitlerovské Německo přepadlo Sovětský svaz v červnu 1941! Tehdejší prezident ČR Václav Havel je

nazval humanitárním bombardováním. Tím odhalil primitivní nízkost svého myšlení!

Naše republika se, žel, proti vůli většiny jejích mírumilovných lidí, tak zařadila mezi agresory. A Václav Dvořák, předseda organizace Přátelé Srbů na Kosovu při demonstraci s rozžatými svícemi před

srbským velvyslanectvím v Praze letos 24. března připomněl v remiscenci na útok NATO proti jihoslovanské zemi, že při bombardování zahynulo 2500 občanů, z toho 80 dětí. Bylo zničeno 25 000 budov, 460 kilometrů dálnic, čtrnáct letišť, devatenáct nemocnic a poliklinik, osmnáct mateřských škol

a jeslí, 69 škol, 176 historických památek, 44 mostů. Vzdušní piráti vystřelili 420 tisíc projektilů a shodili 37 tisíc zakázaných kazetových bomb. Také Dvořák považuje ty, kteří stáli v čele operace proti mezinárodnímu právu, za válečné zločince. Poslanec Jaroslav Foldyna zdůraznil, že vzdušná agrese byla i v rozporu s článkem 1 Washingtonské deklarace, a nikdo se za ni neomluvil! Tehdy například útočníci zavraždili i tříletou holčičku Milicu, která by dnes byla třia dvacetiletou ženou. Který pilot to dítě má na svědomí?

Byl jsem v Srbsku svědkem barbarství

Krátce po bombardování Jugoslávie jsem měl možnost jako redaktor Haló novin cestovat po této zjizvené a zakrvácené zemi s německými mírovými aktivisty, kteří tady strádali fakta a svědectví o natovském barbarství a chystali soudní tribunál proti jeho strůjčům v berlínském kostele U svatého kříže. Mluvil jsem s lidmi, jejichž blízcí rodinní příslušníci přišli o život. Slyšel jsem svědectví o nemsmyslném útoku proti vlaku na Varvarinském mostě a proti mezinárodnímu rychlíku, jedoucímu z Bělehradu do makedonské Skopje.

Viděl jsem trosky zdejší budovy televize, což například Amnesty International označila za válečný zločin! Byl jsem u raketami zasaženého velvyslanectví Čínské lidové republiky a mnoha dalších objektů státních institucí. Spatřil jsem děsivou spoušť ve zničených výrobních provozech automobilky v Kragujevci, produkující osobní vozy značky Zastava. Na kmenech stromů v aleji továrny byly přibity portréty jejích zavražděných pracovníků leteckými údery.

(Pokračování na s. 5)

Zuzana Čaputová prezidentkou Slovenska

Poprvé v historii Slovenské republiky se její prezidentkou stala žena! Ve druhém kole volby vyhrála pětáctiletá právnička a protikorupční aktivistka Zuzana Čaputová s 58,4 procenta nad Marošem Šefčovičem (41,6 procenta), místopředsedou Evropské komise. Ten porážku uznal a vítězce poblahopřál. Jak prohlásila, první její zahraniční

cesta povede do České republiky. Prezident ČR Miloš Zeman se již na pražském Hradě těší na její návštěvu.

Důvěru Čaputové dal více než milion voličů. Úřad hlavy státu SR převezme 15. června po dosavadním prezidentovi Andreji Kiskovi. Ten prohlásil, že „právě dnes potřebujeme prezidentku jako je paní Čaputová... Prezidentku, která

řekla, že se postaví zlu a že jako první potřebujeme prosazovat spravedlnost... vrátit důvěru lidí ve stát.“ Kiska jí ve volbách vyjádřil podporu. Čaputová vyznává proevropský směr a uspěla ve volbách svou nekonfrontační kampaní. Nemá zkušenosti s vysokou politikou. Vzdala se funkce místopředsedkyně neparlamentní strany Progressivní Slovensko. (ČTK, jel)

Den vítězství – 9. květen 1945

Pusa vděčnosti rudoarmějci

Sovětský tank projíždí Prahou

Den vítězství nad nacistickým Německem – 9. květen 1945, kdy si připomínáme osvobození Prahy a celé Československé republiky, je jedním z nejvýznamnějších výročí našeho národa. Hlavní tíhu této dosud nejstrašnější války nesl Sovětský svaz, který přinesl obět 30 milionů padlých a zavražděných, další slovanské národy 10 milionů, z toho Československo 360 000 padlých vojáků zahraničních československých armád a domácího odboje. S úctou si připomínáme jejich hrdinství. Těžce zaplacené vítězství nad německou rozpínavostí, spojenou s nacistickým barbar-

stvím, zachránilo náš národ před vyhubením, které pro Slovany připravovalo a během války již uskutečňovalo Německo.

Nepopíratelnou skutečností záchrany našeho národa především sovětskou Rudou armádou by si měli uvědomovat všichni Češi, a všichni ti, kteří se dnes snaží lživě snižovat rozhodující úlohu Sovětského svazu na našem osvobození. Jen na území ČSR padlo 140 000 rudoarmějců. Je naší trvalou povinností připomínat hrdiny našeho osvobození. Čest jejich památce!

Doc. JAN MINÁŘ,
PŘEDSEDA SV ČR

U NÁS DOMA ● U NÁS DOMA ● U NÁS DOMA ● U NÁS DOMA

Pocta národnímu buditeli Josefu Holečkovi

Ve středu 6. března jsme si v tábořských Holečkových sadech připomněli smutné výročí. Před devadesátí lety zemřel spisovatel, překladatel a národní myslitel JOSEF HOLEČEK. Na místě jsme si přečetli několik úryvků z jeho rozsáhlého díla, jež také nám přináší aktuální poselství. Holeček byl nejen výteční literát, ale též národní buditel a přesvědčený tvůrce slovanské spolupráce.

Co bychom z jeho díla doporučovali k četbě, jsou především „Naši“ – obraz našeho jihočeského lidu, který nás učí porozumět sami sobě. Dále pak epos Sokolovič, kde nahledneme do myšlení jiné kultury, abychom porozuměli své. Pro ty, kteří mají raději kratší povídky, jsou tři díla „Rozmanitého čtení“. Ti, kteří se chtějí hlouběji zamýšlet, nechť si přečtou „Zájezd na Rus“.

Holeček však nám podal i velkou zásobu překladů, zejména národní poesie srbské, bulharské nebo finské „Kalevaly“. Přejeme příjemnou a užitečnou četbu.

Zde je ukázka řeči Jana Kojana – ústřední postavy z Našich: „Za starodávna pouze Babyloňané stavěli babylonskou věž, a nyní ji stavějí všichni národové, všechno lidstvo. O to je hůř; o to nová, babylonská věž bude větší i vyšší, ale také rozbití její bude strašnější. Ona ve svých sutinách pohřbí své stavitele, a tím pohřbena bude i jejich pycha a sláva. Na lidstvo přijde tak těžká pohroma, jako někdy potopa světa. Ale pohroma nebude od Boha, nýbrž z návodu Antikristova od samých lidí, kteří si tak dlouho lháti budou lásku všech ku všem, až je místo lásky pojme vztek a začnou se vyhlazovati. A jak všecko bude smíšeno a zmateno, lidé nebudou

Kněz Oldřich Horek s dcerou připomněli Josefa Holečka v sadech u jeho památníku, který tady stojí od roku 1926. Holeček je čestným občanem města Tábor. FOTO – VÍT ŘEZÁČ

věděti, kdo kam patří, ku kterému rodu a plemeni, zmatou se jazykové, zmatou se víry, zmatou se jim pojmy o dobrém a zlém, o mravnosti a neřesti, o lásce a nenávisti, o prospěchu a škodě, o majetku a chudobě, a derouce se všichni spolu, nebudou vědět proč a zač.“ „A co potom?“ tázal se Jan Semerák. „Potom přijde spása.“

Druhý text pak zvýrazňuje Holečkovo pochopení slovanství: „Slovanství je rozšířené a prohloubené národní vědomí individuálně: ruské, české, polské atd. Kteří Rusové, Češi, Poláci atd. ještě nedospěli

z plnosti vědomí individuálně národního, nemohou pochopiti, co je slovanství.“ **OLDŘICH HOREK**

(Autor je knězem Církve československé husitské, působící na Tábořsku. Patří k Holečkovým čtenářům a obdivovatelům a jako on se hlásí k myšlence slovanské soudržnosti a bratrství. Farář Horek má členství v Českém svazu bojovníků za svobodu a vystupuje ve vlasteneckém duchu na rozličných společenských akcích – například u pomníků Mistra Jana Husa či husitského vojevůdce Jana Žižky v Táboře nebo na popravišti za zdejšími kasárnami, kde bylo za německé fašistické okupace zastřeleno 154 českých vlastenců. (jel)

Publikování tohoto příspěvku doporučil Miroslav Dvořák z Tábořa, člen SV ČR.

Krásné Slovanky a Trumповi darovaná pistole

Čtyřicátý pátý prezident Spojených států amerických Donald Trump má slabost pro něžné pohlaví. Jeho milostné avantýry s kráskami zjevily na veřejnosti skandály, kterým musel čelit. Tento sebevědomý politik řekl manželské ano třem hezkým ženám: Ivaně Zelníčkové, rodačce z moravského Zlína. Po rozvodu se podruhé oženil s Američankou Marlou Maplesovou, aby po dalším rozvodu pojal za choť Melanii Knavssovou, rodačku ze Slovinska. Ivana je bývalá výborná lyžařka a modelka, Melania rovněž někdejší modelka. Obě jsou děvčata jako lusk a původem Slovanky!

Je třeba doufat, že fešák Donald by se jejich zásluhou mohl převychovat k přívětivějšímu politickému chování i k slovanským zemím vůbec, zvláště pak k Rusku. Ivanu má prezident pořad v úctě. „Je to moje nejoblíbenější exmanželka,“ řekl. Dodnes ho s Ivanou pojí přátelství. Patrně proto, že spolu na svět přivedli dceru Ivanuku, z níž vyrostla také hezká ženská po mámě a v jejich žilách proudí i mnohé ze slovanské krve. A Ivanka velice miluje svou zlínskou babičku Marii. Trump ještě jako byznysman navštívil Československo v roce 1990, a tady truchlil na pohřbu Miloše Zelníčka pro otce jeho první ženy Ivany.

Je zajímavé osvěžit si výrok amerického prezidenta, který vyslovil po připojení poloostrova Krym k Ruské federaci, do níž byl začleněn na základě lidového referenda: „Lidé na Krymu, podle toho, co jsem slyšel, by raději byli v Rusku než tam, kde byli dřív. Ak tomu také musíme přihlížet.“

Rozumná a správná slova pronesl na adresu velké slovanské země, jež v kruté době, kdy se rozhodovala o osudu světa v boji s hitlerovským fašismem, byla spojencem USA.

Nedávno Donald Trump s ženou Melanií přivítali ve Washingtonu v Bílém domě premiéra České republiky Andreje Babiše a jeho ženu

Moniku. Prezident v duchu ocenil i půvab premiérovy blondaté partnerky, další ženy se slovanskými kořeny.

Babiš svému hostiteli předal originální dar v dřevěné kazetě s věnováním: pistoli CZ 75, zhotovenou v České Zbrojovce Uherský Brod. Zbraň je opatřena jako výrobním číslem datem narození Donalda Trumpa. Na obrysech rámu pistole, závěru, při její spoušti, koutku, zásobníku a dalších částech je pozlácena. Na zbrani se vyjímá také znak Československé republiky z let 1920 až 1938. Ve státě, kde kovbojové umí bleskově tásit kolty od pasu, musela darovaná zbrojovkáčká bouchačka Babišem

udělat mocnému muži světa potěšení.

V roce 2020 proběhnou v USA prezidentské volby. Trump v nich hodlá opět kandidovat na křeslo v Bílém domě. Pokud zvítězí, bude mít triumfální příležitost z pistole vypálit do vzduchu slavnostní salvu. A jestliže prohraje a prezidentský mandát neobhájí, tak republikán Trump z tábora protivníků Demokratické strany může zaslechnout i uštěpačné hlasy nepřátel, že by bylo nejlepší, aby se... Ale Trump je tvrdý chlap. To by přece nikdy Melanii a ženám, které miloval a miluje, neudělal.

JAN JELÍNEK

Proti zapominání a přepisování dějin!

Připomenout nejméně kapi- tolu českých dějin i protestovat proti překrucování historie přišla 15. března zhruba stovka občanů k pomníku a budově neblaze proslulé pražské „Pečkárně“, kde v době německé okupace sídlilo gestapo a byly umučeny stovky českých vlastenců.

„Pokusy o přepisování historie zažíváme v naší zemi od roku 1990 nepřetržitě. Viděli jsme je loni, při výročí mnichovské zrady, vidíme je i dnes, kdy si připomínáme 80 let od okupace českých zemí nacistickým Německem,“ řekl na shromáždění předseda ÚV KSČM a 1. místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Filip. „Stačí si povšimnout, jak veřejnoprávní, ale i jiná média z některých výročí něco vynechávají, u jiných něco dehonostují, jindy něco nadsazují. Bagatelizaci 360 tisíc československých obětí nacistické okupace ale nepřipustíme,“ zdůraznil Filip. Podle něj je smutné, že se k podobným manipulacím s dějinnou pravdou uchylují i někteří ústavní činitelé a představitelé samosprávy.

„I když se našlo vždy hodně těch, kteří chtěli pokorit náš národ, vždy se také našlo mnoho takových, kdo dokázali oponovat. Věřím, že i do

budoucná se vždy taková najdou,“ řekl předseda ÚV KSČM. Poté přečetl shromážděným prohlášení připravené ústředním výborem strany, a ti ho potleskem schválili i jako prohlášení své.

O manipulaci s dějinami hovořila i vedoucí eurokandidátky „KSČM - Česká levice společně!“ Kateřina Konečná. „Stále více se na události z před osmdesátí lety zapomíná. Stále více lidí hovoří o protektorátu Čechy a Morava jako o místu, kde Češi žili v závětrí, které bylo oázou klidu. Takovou interpretaci však může vyslovit jen ignorant či nepřítel českého národa, který se snaží zamlčet sudeťácké zločiny,“ uvedla Konečná. Slíbila, že ona i KSČM budou důsledně požadovat, aby na českých školách byla vyučována dějinná pravda, aby byli oceňováni všichni odbojáři, bez rozdílu politické příslušnosti, aby nebyla zamlčována rozhodující úloha Rudé armády na osvobození československého území. „Budeme také bojovat proti odstraňování pomníků ruďoarmějců a proti všem lžím o sudeťácké otázkách,“ prohlásila Konečná na shromáždění organizovaném pražským krajským výborem a moderovaném jeho předsedkyní Martou Semelovou.

Poslankyně Evropského parlamentu a místopředsedkyně ÚV KSČM Kateřina Konečná při projevu FOTO – ROMAN BLÁŠKO

Podle Konečné je poselství 15. března velmi aktuální. „V Evropě znovu narůstá hrozba fašismu. Chceme se jí v Evropském parlamentu tvrdě bránit,“ řekla a jako příklad zneklidňujících jevů uvedla rozhovor předsedy Evropského parlamentu pro italská média, v němž bagatelizoval podíl fašistického diktátora Benita Mussoliniho na rozpoutání druhé světové války. Za nepřijatelné označila též pochody oslavující nacistické veterány v Pobaltí i jinde.

Na shromáždění vystoupil i místopředseda Českého svazu bojovníků za svobodu Emil Kulfánek. I on se pozastavil nad tím, jak si

temné výročí 15. března 1939 připomínají některá média. „Z médií slyšíme nepravdy a snahy o překrucování historie. K největším lžím patří, že existoval nějaký samostatný protektorát Čechy a Morava, kde si Češi mohli o leccems rozhodovat sami. Nic takového není pravda. Takzvaný protektorát byl součástí třetí říše,“ uvedl Kulfánek.

Předseda Odborového sdružení Čech, Moravy a Slezska Stanislav Grospič zase zdůraznil, že to byly slovanské národy, k nimž Češi patří, které nesly hlavní tíhu boje s německým nacismem. „Je varovným signálem, že si někteří čeští politici připomínají některá mnohem méně

významná výročí více. Před několika dny jsme to viděli u výročí našeho vstupu do Severoatlantické aliance. Bylo nám přitom z všech stran opakováno, že díky našemu členství v NATO nás nic podobného jako 15. březen 1939 nemůže znovu potkat. Opak je ovšem pravdou. Od druhé světové války proběhlo bezpočet Mnichovů, malých i velkých,“ varoval Grospič a dodal, že fašismus je v Evropě na vzestupu a znovu ohrožuje slovanské národy tak jako před 80 lety.

Akci u Pečkárně letos podpořila i Strana demokratického socialis- mu, za niž promluvil Lubomír Ledl. I on připomněl nedávné výročí vstupu do NATO a „freneticky trapné“ oslavy s ním spojené. „I před 80 lety vypadalo naše společenství ukotvené neprůstřelně. Přesto přišla mnichovská dohoda. A když Hitler tuto dohodu za půl roku roztrhal okupací českých zemí, naši bývalí spojenci ani nepípali. Přesněji trochu píplí, ale bylo je sotva slyšet. Proto si, prosím, pamatujme, že velmoci potřebují malé státy jen do té doby, dokud se jim to hodí,“ podotkl Ledl.

Mezi přítomnými z celé republiky byli například zástupci vlasteneckého sdružení antifašistů ČR nebo Slovanského výboru ČR. (ste) Haló noviny 16.–17. března 2019

Neušlo nám

■ Dohody strategického významu

Viceprezident Venezuely v otázkách plánování Rikardo Menendes sdělil, že výsledkem práce mezivládní komise na vysoké úrovni Rusko – Venezuela bylo podepsáno 11 dohod strategického významu, týkajících se ropy, financí, zemědělství, obchodu, kultury, školství, vědy a techniky. Diskutováno bylo o řadě dalších otázek, včetně energetiky, rybolovu a medicíny.

rt.com

■ NATO hrozbou bezpečnosti

NATO ukázalo svou pravou tvář a je hrozbou pro světovou bezpečnost, a proto by měla být aliance zrušena. Takový názor v článku pro německý portál Die Freiheitsliebe vyjádřil poslanec Německého spolkového sněmu Alexander S. Neu. Domnívá se, že NATO používá vojenskou sílu pouze k ochraně svých „říšských zájmů“, přičemž systematicky porušuje normy mezinárodního práva a podporuje vojenské konflikty. „To je třeba ukončit. Levice (pozn. strana Die Linke) proto požaduje, aby Německo odešlo ze Severoatlantické aliance a samotné NATO by mělo být rozpuštěno a nahrazeno novým systémem kolektivní bezpečnosti za účasti Ruska, který by odzbrojení prohlásil za svůj hlavní cíl,“ uzavřel Neu.

ria.ru

■ Vojenská základna Severní clever

Ruské ministerstvo obrany poprvé novinářům, včetně zahraničních, ukázalo vojenskou základnu Severní clever. Objekt, ke kterému se lze dostat jen vrtulníkem, se nachází na ostrově Kotělnyj, jenž je součástí souostroví Novosibiřské ostrovy. Úkoly Severního cleveru jsou radarová kontrola vzdušného prostoru a Severní mořské cesty a odstranění škod na životním prostředí.

sputniknews.com

■ Na dně moře 915 km potrubí

Plynovod Severní proud 2 je v současné době z 37 % hotov. Společnost Gazprom položila na dně Baltského moře již asi 915 km daného potrubí. Informovala o tom daná společnost. Společnost také zdůraznila, že pokládka mořské části plynovodu Severní proud 2 je realizována přesně v souladu s předem daným harmonogramem.

sputniknews.com

■ Neodhalitelný komplex obrany

Ruské komplexy protivzdušné obrany (PVO) dostanou neviditelné v radiodiapozonu pasivní stanice kruhového přehledu, řekl Sputniku generální ředitel konstrukční kanceláře Točmaš Valerij Makejev. „V posledních třech letech jsme provedli konstrukční práci na vytvoření opticko-elektronické stanice kruhového obzoru – práce je prakticky dokončena, státní zkoušky ukončeny s kladným výsledkem, doufám, že bude podepsáno rozhodnutí o přijetí komplexu do výbavy, všechny podklady k tomu jsou,“ řekl odborník. Makejev uvedl, že jednou z hlavních zvláštností tohoto komplexu je jeho pasivita – nemá radiové vlny, podle nichž by ho mohl odhalit protivník a zničit komplex PVO, na němž je instalován.

sputniknews.com

SVĚT KOLEM NÁS ● SVĚT KOLEM NÁS

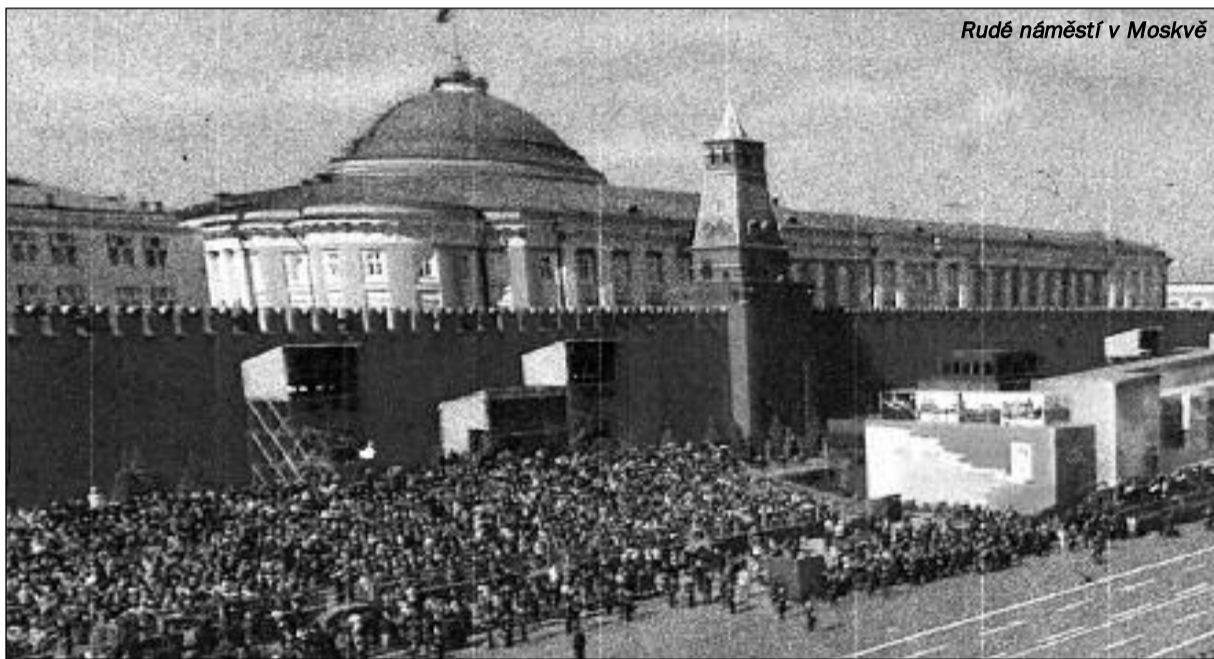
Sklad pro americkou armádu v Polsku

Vojenský sklad pro potřeby armády USA má stavět letos v létě Severoatlantická aliance v polské obci Powicz nedaleko Poznaně. Investice za 986 milionů zlotých má být připravena za dva roky. Uskladněny v ní budou americké obrněné transportéry, střelivo a zbraně. Informovala o tom televize TVN 24 s odkazem na vyjádření generálního tajemníka NATO Jense Stoltenberga pro americký

list Wall Street Journal. Další dva podobné vojenské sklady vybuduje NATO také v Německu a po jednom v Belgii a Nizozemsku. Jak dodal Stoltenberg, do roku 2021 plánuje Aliance dokončit kolem čtvrt tisícovky projektů na celém území Evropy. Jejich smyslem je zdokonalit možnosti letišť, přístavů, železničních i silničních komunikací při přepravě těžké vojenské techniky.

Polská vláda utužila své vojenské vazby na USA. Dohodla se letos na koupi amerických mobilních raketometů a loni podepsala smlouvu na nákup amerického protiraketového systému Patriot. V Polsku je v rámci rotace jednotek NATO dislokováno 4500 amerických vojáků. Varšava rovněž usiluje, aby na polském území USA vybudovaly stálou vojenskou základnu. Takovou snahu mohou mít jen choré mozky!

Otázka Lidových novin pro Sergeje Baburina, předsedu Mezinárodní slovanské rady:

Rudé náměstí v Moskvě

Máme my, Slované, například Češi, Rusové, Slováci a Ukrajinci, něco společného?

Češi, jako nikdo jiný ve slovanském světě, jsou vnitřně propojeni s Německem. Vždyť jste žili s Němci v jednom státě. Ale vidíte, co se stalo! Češi se nerozhodli být Němci. Češi se naopak rozhodli zůstat Čechy a pro společný stát si vybrali jiné Slované – Slováky! To znamená, že ve vašich duších zvítězilo slovanství. Slované jsou a musejí být morálním a sociálněpolitickým lékařem Evropy! Pokud bych měl hovořit o mentalitě, vidím jeden zásadní rozdíl, který nás i vás odlišuje například od Germánů – slovanský duch. A to znamená, že u nás pocit spravedlnosti dominuje nad zákonem. A v německé duši zákon vždy dominuje nad spravedlností.

Delegáti loňské červnové slavnosti Slovanská Praha 2018. Zleva předseda Slovanského výboru Ukrajiny Nikolaj Lavriněnko, Sergej Baburin a ukrajinský delegát Oleg Gračev FOTO – Eva Holečková

Cíle v USA pro Cirkon

Ruská státní televize zveřejnila seznam amerických vojenských cílů, na které budou v případě jaderného konfliktu mířit ruské rakety.

Mapu s vyznačenými objekty podle ČTK na státním televizním kanálu Rossija-1 prezentoval moderátor Dmitrij Kiseljov, jeden

z nejrazantnějších ruských kritiků USA. Kreml pořad odmítl komentovat s odvoláním na svobodu slova. Mezi cíli ruských zbraní Kiseljov uvedl sídlo ministerstva obrany USA Pentagon, marylandskou rezidenci prezidentů Camp David a další americké objekty strategického významu. V případě jaderného

konfliktu je podle ruského moderátora během pěti minut zničí nové ruské nadzvukové rakety Cirkon, o jejichž vývoji nedávno hovořil prezident Vladimir Putin. Raketa Cirkon je podle něj schopná zasahovat námořní a pozemní cíle a dosahovat devítinásobku rychlosti zvuku.

Kdo jsou Kašubové?

Malý zapadoslovanský národ, čítající asi tři miliony lidí, ještě dnes žije na severu Polska mezi Bytowem a Gdaňskem. Poláci je považují za etnickou skupinu, ačkoliv se při sčítání lidu v roce 2002 přihlásilo ke kašubské národnosti asi 5 100 obyvatel. Polská vláda národnost neuznala a vyškrtla ji z oficiálních výsledků. Kašubové po staletí vzdorova-

li tlakům Němců, kteří toužili po přístupu k východnímu Prusku, a Polákům, kteří se naopak chtěli dostat k moři. Přežili téměř tisíc let v cizím područí, odolali jak germanizaci, tak polonizaci a zachovali si svůj jazyk – kašubštinu. Dnes jej ale bohužel ovládá už jen polovina etnických Kašubů. Spousta z nich žije roztroušená po celém Polsku, ale i v zahraničí

(hlavně v Kanadě a USA). Mezi známé Kašuby patří například Günter Grass, spisovatel a nositel Nobelovy ceny za literaturu, nebo známý politik a předseda Evropské rady Donald Tusk. V Gdaňsku nalezneme několik připomínek života Kašubů – hlavně jejich tradiční kuchyně, na kterou lákají místní restaurace

(SV)

Neušlo nám

■ Kdo přinutil Hitlera přeapdnout Stalina

Je název knihy ruského spisovatele, politika a veřejného činitele Nikolaje Starikova. Autor knih o novodobých dějinách v této knize vypovídá o skutečných tvůrcích 2. světové války. Od začátku knihy nám autor ukazuje, jak a kým byl Hitler přiveden k moci v Německu, kdo stál za jeho financováním. Jak bylo Německu po první světové válce umožněno znovu se stát ekonomickou velmocí, vytvořit a vy-zbrojit ohromnou armádu a v podstatě bez boje ovládnout velkou část Evropy. Kniha je plná zajímavých faktů, souvislostí a citací politiků a činitelů tehdejší doby. Myslím, že čtenáři přinesou zcela nový pohled na tuto nejstrašnější válku v novodobých dějinách lidstva. Do češtiny přeložil Jan Buzek. Více informací o knize a také možnost jejího zakoupení naleznete na internetových stránkách „zakazanzvzdelani.cz“.

Miroslav Havlík

■ Trestuhodná naivita Gorbačova

V roce 1990 slíbily členské země NATO prezidentovi SSSR Michailu Gorbačovovi, že se NATO nebude rozšiřovat na východ, později tyto sliby ignorovaly, píše časopis The National Interest. Připomíná, že krátce před rozpadem Sovětského svazu prezident USA George Bush starší, premiérka Velké Británie Margaret Thatcherová, prezident Francie Francois Mitterand, kancléř SRN Helmut Kohl a ministři zahraničí těchto států nejednou prohlásili, že bývalé členské země Varšavské smlouvy nevstoupí do Severoatlantické aliance.

The National Interest

■ USA připraveny na dialog s Ruskem?

Americký viceprezident Mike Pence prohlásil, že Washington je stále připraven na dialog s Ruskem o osudu Smlouvy o likvidaci raket středního a kratšího doletu (INF). „Amerika je nadále otevřená pro dialog s Ruskem a doufá, že bude schopno najít cestu k plnému dodržování Smlouvy o INF,“ řekl Pence, který promluvil na události při příležitosti 70. výročí NATO v Atlantické radě.

sputniknews.com

■ Start rakety Sojuz

V Kazachstánu proběhl start rakety Sojuz 2.1a s bezpilotní kosmickou lodí Progress MS-11. Start proběhl z kosmodromu Bajkonur v Kazachstánu. Progress MS-11 je kosmická nákladní loď řady Progress. Cílem mise je doručení nákladu na Mezinárodní vesmírnou stanici, který je potřebný k jejímu provozu, včetně vody, paliva a vědeckého vybavení. Celková hmotnost je přibližně 2000 kg. Předpokládá se, že Progress k ISS doletí za tři hodiny a 24 minut po startu.

sputniknews.com

■ Rusko vyhrálo spor s Ukrajinou

Rusko vyhrálo u Světové obchodní organizace (WTO) spor s Ukrajinou týkající se zastavení dovozu ukrajinského železničního zařízení do Ruska. Moskva argumentovala národní bezpečností.

Reuters

Stranu 3 připravili a redigovali Miroslav Havlík a Jan Jelínek

Neušlo nám

■ Ruští vojáci ve Venezuele

Dvě ruská vojenská letadla dopravila v březnu do Venezuely téměř stovku vojáků a 35 tun materiálu v rámci „technické a vojenské spolupráce“ mezi Venezuelou a Ruskou federací. Sdělila to ČTK. Do Caracasu přicestovali i ruští vojenští představitelé včetně náčelníka štábu pozemních sil Vasilije Tonkoškurova s cílem „výměny zkušeností a ke konzultacím“ citovala ruská agentura Sputnik nejmenovaný zdroj z ruské ambasády ve venezuelském hlavním městě.

Na caracaském letišti dosedly stroje Il – 62 a vojenské dopravní letadlo Antonov An – 24. Oba stroje vzletly z ruského letiště Čkalovskij a jak dodal web Flightradar 24, měly mezipřistání v Sýrii. V posledních letech prodalo Rusko Venezuele vojenskou výzbroj za stovky milionů dolarů. Prezident USA Donald Trump vyzval Rusko k okamžitému stažení vojáků z Venezuely a pokud tak ne učiní, „jsou všechny možnosti otevřené. Rusko musí pryč!“ Trump také uvedl, že hodlá o situaci ve Venezuele jednat s ruským prezidentem Putinem.

Ruský senátor Konstantin Kosachov označil prohlášení Trumpa za „nepromyšlené a nepředvídatelné.“ Doporučil Washingtonu, aby šel příkladem a ukázal, jak lze „vypadnout“ z míst, kde „Amerika nemá co dělat.“ Mluvčí ruského ministerstva zahraničí Marija Zacharovová řekla, že „vojenští specialisté z Ruska budou ve Venezuele tak dlouho, jak to bude nezbytné.“ Venezuelská armáda disponuje ruskými vrtnými k boti proti nelegálnímu obchodu s drogami. Likvidují laboratoře na jejich výrobu a sledují karavany, které drogy převážejí.

■ Návrh na federální a neutrální Ukrajinu

Ministerstvo zahraničních věcí Ruské federace navrhlo vytvoření „podpůrné skupiny“ pro řešení ukrajinské krize. Oznámila to agentura ITAR – TASS. Cílem má být i uznání nezávislosti Krymu! Zároveň by měla Rada bezpečnosti OSN schválit rezoluci, zakotvující ukrajinskou neutralitu.

Ruský scénář předkládá, že Ukrajina by se měla stát federací. Kyjev odvrhl představu Moskvy a považuje ji za „absolutně nepřijatelnou.“ Ruský návrh například míní, že ruština by měla být na Ukrajině druhým jazykem za jazykem ukrajinským, zatímco ostatní jazyky užívané na území Ukrajiny by si ponechaly status regionální.

■ Prezidentem Ukrajiny Zelenskyj nebo Porošenko?

Vítězem prvního kola prezidentských voleb na Ukrajině je herec Volodymyr Zelenskyj, nazývaný „Klaun“. Měl získat více než 30 procent hlasů. Do druhého kola s ním pro závěrečný boj o křeslo hlavy státu půjde současný prezident Ukrajiny Petro Porošenko (necelých 18 %). Neuspěla někdejší vicepremiérka vlády Julie Tymošenková, mající přezdívku „Plynová princezna“ (14 %). Ta volby označila za zmanipulované. Ve finále o prezidentský úřad se tedy 21. dubna utkají Zelenskyj a Porošenko.

Stranu připravil a redigoval Jan Jelínek

SVĚT KOLEM NÁS ● SVĚT KOLEM NÁS ● SVĚT KOLEM NÁS

Místa, kde tuhne krev v žilách

Podgorecký zámek

FOTO: zdroj facebook

Ukrajinské hrady a zámky nejsou jen oblíbenými cíli turistů, ale také místy událostí, ze kterých tuhne krev v žilách. Následující trojice hradů a zámků Lvovské oblasti je dokladem lidské bezohlednosti, krutosti a povýšenosti.

Podgorecký zámek

Zakarpatská část Ukrajiny je nám životem i architekturou velmi

blízká. V průběhu staletí tyto oblasti patřily Rakousku, Polsku, Německu, Československu, Maďarsku, Rusku a dnes Ukrajině. Proto jsou i místní hrady a zámky považovány spíše za střeoevropské než ruské.

Podgorecký zámek ve Lvovské oblasti ukrývá děsivá tajemství právě ještě z dob rakouské a polské éry. Už od konce 18. století totiž platí, že každý, kdo zde noco-

Zoločevský zámek

FOTO: zdroj facebook

Rusko jako první zbraně ve vesmíru nerozmístí!

Rusko se nestane první zemí, která ve vesmíru rozmístí zbraně. V rozhovoru pro ruský časopis Meždunarodnaja žizň to řekl loni v létě náměstek ministra zahraničí Sergej Rjabkov. Své prohlášení označil za „významný signál, který Spojené státy nemohou ignorovat“.

Rjabkov obvinil Washington ze „zesílení jednostranných přístupů“ v mezinárodních vztazích, které otravují atmosféru a „zvyšují teplotu“ vztahů mezi státy. Moskva si

je vědoma snah USA dominovat ve vesmíru a rozmístit tam útočné zbraně, řekl ruský diplomat.

Bílý dům oznámil, že Spojené státy do roku 2020 vytvoří organizační strukturu svých kosmických vojsk, aby si zajistily převahu ve vesmíru. Plán, který musí schválit kongres, oznámil viceprezident Mike Pence a podpořil kontroverzní prezident Trump.

Vytvoření kosmických sil podle štvavého Pence vyžaduje potřeba zajistit převahu USA v kosmu

Olesský hrad

FOTO: zdroj facebook

val, uviděl přízrak ženy v bílém. Podobné legendy má na světě mnoho hradů a zámků. Podgorecký duch má však děsivou černou tvář. Přízrak viděla ostraža, zaměstnanec i pacienti tuberkulózního sanatoria, které zde bylo v sovětské éře umístěné. Své vzpomínky na přízrak ženy zaznamenala dokonce i rodina bývalých polských vlastníků zámku. Podle legendy se kolem hradu potuluje duše zavražděné ženy Václava Ževuského Marie. Kvůli žárlivosti ji vlastnoručně zavraždil sám Václav. Její tělo se ale nikdy nenašlo a Václav měl zabitou manželku zadržet do zdi paláce.

Vězením útrap a strádání

Zoločevský zámek ve Lvovské oblasti začal být místem útrap a strádání s příchodem rakouských vojsk na území Haliče. V honosných prostorách paláce tehdy vzniklo vězení. Tento osud provázela celý komplex i v dalších letech, kdy zde své vězení zřídila pro změnu sovětská NKVD. Tomu, co se tu tenkrát dělo s vězni většina lidí není schopná uvěřit. Hrůzná energie zámek neopouští.

Během obnovy zámku se zde objevily záhadné kameny neznámého původu. Na jejich povrchu byly zvláštní znaky, které ještě historikové nedešifrovali. Když se na zámku objevily tyto záhadné kameny, začal být viděn také přízrak neznámého muže. Ten nosí dlouhý plášť, v ruce má hůl a na hlavě klobouk. Zámek tak uvěznil svého posledního vězně.

Hrad domovem chlívneho mnicha

Pod zdi Olesského hradu se čas od času objevuje duch mnicha. Existuje legenda, že během svého života našel chlívny mnich zalíbení v tělesných požitcích a často navštěvoval ženy z okolních vesnic. Za to se mu však dostalo krutého trestu. Byl zadržán do kobky bez jídla a vody. Ve stěně hradu prý později našli jeho kostru. Podle další verze skočil mnich Jan Kasper do studny před zraky tisíců poutníků. Ostatní mniši ho prohlásili za šíleného, ale přesto ho pohřbili s křesťanským obřadem. Duše sebevraha ale stále nenašla pokoj.

JAROSLAV SVOBODA

Bývalý vrchní velitel ruského letectva a nynější senátor Viktor Bondarenko letos v březnu prohlásil pro agenturu Ria Novosti, že na poloostrově Krym Rusko rozmístilo strategické bombardéry Tu 22 M3, schopné nést jaderné rakety. Podle něho tak Moskva odpovídá na budování protiraketové obrany USA v Rumunsku. Zdůraznil přitom, že letouny mají být modernizovány tak, aby mohly překonat protiraketovou obranu v kterémkoliv bodu Evropy.

Bondarenko míní, že ruské bojové systémy mají nyní plně pod kontrolou celou oblast Černého moře, což je „nezbytné vzhledem k provokacím NATO.“

Krym je nyní podle Bondarenka „nepotopitelnou letadlovou lodí“ Ruska. Zprávu o rozmístění strategických bombardérů a protiraketových komplexů na krymském poloostrově vzápětí popřel předseda branného výboru dolní komory ruského parlamentu generálplukovník Vladimir Šamanov. Podle

něho prý takový krok není v současnosti nutný.

Je pochopitelné, že na Krymu jsou již dislokovány ruské letouny MiG-29, Su-27, protiraketové baterie S-300 a 400, Buk – M2 a Pancir a rakety Iskander, které mohou nést jadernou nálož. Tlak dobovačného paktu nutí Rusko k sebeobraně omezenosti.

Spojené státy americké od roku 2016 na základně Deveselu na jihu Rumunska využívají systém protiraketové obrany Aegis Ashore,

se v roce 2015 změnilo v samostatné vzdušné a kosmické síly. Jejich velitelem je generálplukovník Alexandr Golovko.

Ruské kosmické síly mají za úkol sledovat kosmické objekty, které mohou ohrožovat bezpečnost země a vypouštět na oběžnou dráhu vojenské družice k zajištění činnosti ostatních složek armády. Podle Rjabkova jde o výzvědné, komunikační a kontrolní funkce, útočné zbraně Rusko ani žádný jiný stát ve vesmíru zatím nemá.

kteří je odpovědí jestřábů Pentagonu a Severoatlantické aliance na hrozbu šíření raketových zbraní na Blízkém východě. Moskva prozíravě a správně usuzuje, že tento systém je přímým ohrožením Ruska!

Průzkum veřejného mínění jedné ruské agentury potvrdil, že drtivě většina Rusů schvaluje začlenění Krymu do Ruské federace – 88 % respondentů považuje spojení poloostrova s ruskou pevninou za nepochybně kladnou!

HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE

Dvacet roků od zločinného bombardování...

(Dokončení ze s. 1)

Rakety odpálené na rodinné domy v Čupriji!

Natovští desperáti používali v rozporu s mezinárodní konvencí i zakázanou municí. Grafitové a kazetové bomby a ochuzený uran! O tom jsme dostali zasvěcený výklad u zničeného mostu přes Dunaj v Novém Sadu. Zdrucující zásahy raket dopadly na dalších místech také na rafinerie nafty, továrny na výrobu umělých hnojiv a léků. Na elektrárny a telekomunikační zařízení. Hluboký a otřesný dojem v nás zanechala návštěva srbského města Čuprija. Nikde tu nebyl vojenský objekt jugoslávské armády ani žádná průmyslová fabrika. Čistě civilní sídlo. Ale piloti Severoatlantické aliance tu přesto zřejmě záměrně bombardovali rodinné domy! Hovořili jsme s jejich obyvateli, kteří přišli o střechu nad hlavou. Jedna stařenka nám vyprávěla, jak večer šla na dvorek dát svému psíkovi žrádlo, když na zem dopadla raketa a oslepil ji záblesk exploze. Měla neuvěřitelné štěstí. Tlaková vlna ji při vycházení z domu přirazila dveřmi na zápraží a omráčila. Ukázala nám podlitiny a jizvy po celém těle. „Ty rány v duši a srdcích nám nikdy ale nezmizí,“ řekla smutně stařenka.

Obránci Jugoslávie se chystali k boji

V jedné z bělehradských hospod jsem v létě roku 1999 hovořil s několika vojáky jugoslávské armády. Byla to srdečná, ale i tvrdá chlapecká rozmluva. Jeden z nich, Nikša, statečný obránce Jugoslávie, mi pověděl: „Víte, mi se těšili, až na nás půjdou po zemi, jak si to s nimi na rovinu rozdáme. Ale oni, ti sráči, nás zbaběle bombardovali ze vzduchu a ještě hodně z výška, abychom na ně snadno nedosáhli a nepobíjeli je. Tady dole bychom v boji muže proti muži těm sráčům ještě ukázali!“ A v očích srbského junáka se zračila tesknota. A to ještě vůbec nemohl tušit, že Srbsku bude za několik let poté uloupeno i jeho historické území Kosovo!

JAN JELÍNEK

Vybombardovaná hala automobilky Zastava v Kragujevcu

Starosta Pančeva Srdjan Miković ukazuje na mapě města zasažená místa raketami

Cílem natovských pirátů byla také budova televize v Bělehradě
FOTO (3x) Gabriele Senft

Jedna z bělehradských budov po výbuchu rakety

FOTO – Jan Jelínek

Jedna z německých žen z organizace Matky proti válce, které do Dětského domova Mladost v Kragujevcu přivezly humanitární dary
FOTO Gabriele Senft

Život vítězí nad smrtí. V kragujevačké porodnici se před 20 roky narodila holčička Mia. Jakkpak dnes žije dvacetiletá Mia?
FOTO Gabriele Senft

Radovan Karadžić odsouzen na doživotí

V odvolacím řízení v Haagu soud OSN vynesl 20. března nespravedlivý verdikt nad Radovanem Karadžičem (73 let), bývalým předákem bosenských Srbů. Uložil mu trest doživotního vězení za válečné zločiny, spáchané v Bosně v letech 1992 až 1995. Zvýšil mu tak první uložený trest 40 let vězení, který původně dostal za genocidu v Srebrenici, pronásledování Bosňáků a Chorvatů v Bosně, terorizování obyvatel Sarajeva a za brání příslušníků mírových sil OSN jako rukojmí.

Tím skončil proces, zahájený v roce 1995. Jak sdělila stanice B 92, vyslechl Karadžić rozsudek „aniž hnul brvou.“ Rozruch předtím vyvolali jeho příznivci i odpůrci, kteří se na galerii soudní bu-

Radovan Karadžić před odvolacím soudem v Haagu

FOTO ČTK/AP

dovy i před ní v Haagu sešli. Jeden z Karadžičových sympatizantů řekl, že se jednalo o politický proces a někdejší bosenský vrcholný politik byl odsouzen „bez jakýchkoliv důkazů“. Karadžić je rozhodnut žádat o revizi rozsudku. Vinu popírá. V odvolání poukazyval na věcná a procesní pochybení, vedoucí k jeho nesprávnému a nespravedlivému odsouzení. Žádal proto zrušení rozsudku nebo alespoň snížení trestu. Ale od soudce Vagn Joensena se dočkal opaku.

Spravedlnost v Haagu je slepá! Proč nikdy nestanuli před soudní stolicí zločinci, kteří nesou odpovědnost za rozpoutání brutální letecké války proti Jugoslávii v březnu až červnu 1999?! Suverénní stát Jugoslávie byla tenkrát přepadena

bez mandátu Rady bezpečnosti OSN a v rozporu s mezinárodním právem! Za téměř 80 dní agrese byly povražděny a zraněny i tisíce civilistů, včetně žen a dětí! **V první řadě by se měl zodpovídat před soudem někdejší generální tajemník NATO Javier Solana, který vydal rozkaz k bombardování této balkánské země. Soud by se neměl vyhnout ani bývalému prezidentovi USA Billu Clintonovi či někdejšímu premiéru Velké Británie Tonym Blairovi a dalším politikům a vysokým vojenským šaržím NATO, jimž lpí na rukách prolitá krev.**

(BBC, ČTK, jel)

Stranu 5 připravil a redigoval Jan Jelínek

KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA

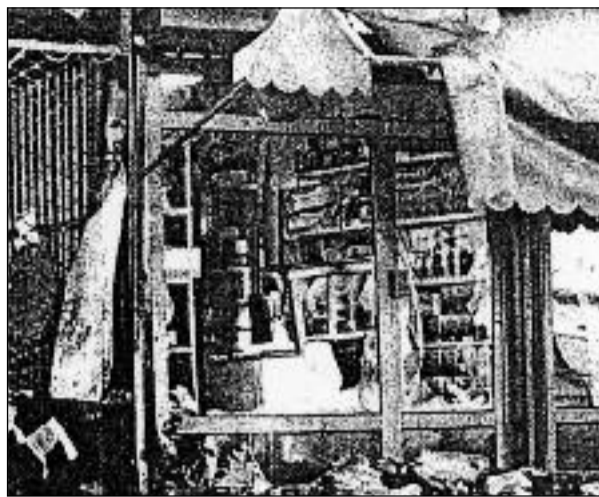
Byla jsem v Kosovu

Bylo to krátce před zločineckým bombardováním suverénního státu Svazové republiky Jugoslávie a já si doslovně „vydupala“ u mimořádného a zplnomocněného velvyslance této země Djoko Stoičiče cestu do Kosova. Byla jsem poslední cizí státní příslušník, kterého tam pustili. Brala jsem sebou „Slovanskou vzájemnost“, kde byla naše podpora Jugoslávii a rozdávala ji v Bělehradě a Prištině. (O této mé cestě bylo uveřejněno v SV č. 7 a 8 pod názvem „Klaním se srbskému lidu“.) Při své návštěvě Kosova jsem se přesvědčila, jak nám naši „mocní“ lhali. S plnou odpovědností prohlašuji, že to bylo oblbování našeho lidu. A česká média nás oblbují stále. Nyní nechám hovořit fakta.

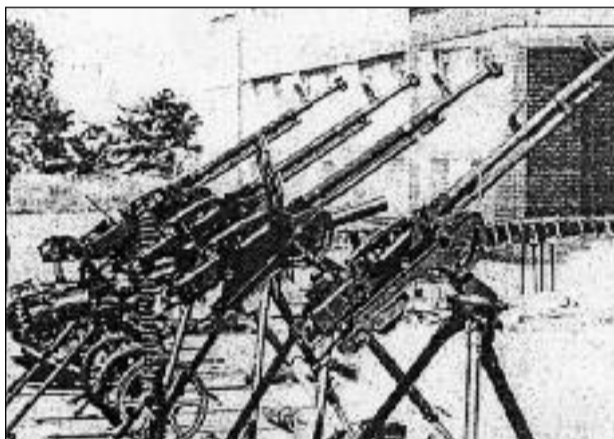
Pravda byla úplně jiná, než jak se snaží nám ji naservírovat. Ze zločineckých albánských teroristů dělali mírumilovné beránky a z čestných lidí, bránících svoji vlast, dělali zločince jenom proto, aby před národem ospravedlnili svoji podporu bombardování suverénního státu Jugoslávie. Tato zlovůle se však nikdy a ničím ospravedlnit nedá. Ubezpečuji vás, že hrdý srbský lid se zotročit nedá, ani za cenu velkých obětí. Pro ně je slovo vlast posvátné, je to

Zbraně zabavené albánským teroristům, srpen 1998

Centrum Prištiny, obchod Albánce, který prodával Albáncům i Srbům. 2 mrtví, 6. 2. 1999

Zbraně zabavené albánským teroristům, červenec 1998

Všichni jsme terče Foto (4x) redakce Jedinstvo, Priština

dar od Boha, který budou bránit do posledního dechu.

Pravda o Kosovu

Naše média stále dokola papouškují, že lidé prchali z Kosova i předtím, než NATO začalo Jugoslávii bombardovat.

Jsem šťastná, že mohu říci pravdu o údajných běžencích z Kosova. Po návratu do České republiky jsem se z novin a televize dozvěděla, že z území Kosova utíkaly k hranici Makedonie desetitisíce lidí a srbská armáda je zadržovala a nechtěla je pustit. Mělo to být v době, kdy jsem byla zrovna v Prištině.

V české televizi byl viděn stále stejný záběr – rodina na voze taženém koněm. Proč neukázali ty desetitisíce lidí? Tam totiž nic takového nebylo. Mí prištinští přátelé se mnou jezdili po památkách a takové množství lidí by muselo být vidět. Já jsem na území Kosova viděla poloprázdné silnice, kde většinou sedláci na traktorech jeli obdělávat pole.

(Všechny tyto drastické fotografie jsem provezla zašité v bundě) a jsou z redakce „Jedinstva“ - šéfredaktor Nikola Sarič. Redakce „Jedinstva“ již neexistuje.

(Dokončení na straně 8)

Vybombardované Velvyslanectví Čínské lidové republiky v hlavním městě Bělehradě

Starou paní ze Smedereva potěšil projev solidarity německých mírových aktivistů

Raketou zasažený rodinný dům a osobní vůz v Čupriji

FOTO (3x) Gabriele Senft

Návrh prohlášení Vlasteneckého fóra o podpoře ČSBS proti útokům na tuto významnou vlasteneckou organizaci, předložený Janem Minářem, předsedou SV ČR

Český svaz bojovníků za svobodu (ČSBS) je organizací účastníků boje československých vlastenců – za první světové války za samostatnou Československou republiku v prvním odboji a za její obnovení po německé okupaci za druhé světové války ve druhém odboji, dále pozůstalých po odbojářích a sympatizujících vlastenců. Těch, kteří jsou si vědomi, za jakých obětí náš národ bojoval za své právo na vlastní suverénní stát po staletích cizí nadvlády, usilující nakonec o vyhubení Čechů a Slováků a ovládnutí jejich země.

Úkolem ČSBS je připomínat tento boj a jeho oběti, předávat tuto vlasteneckou tradici dalším generacím a pečovat o památníky

těchto těžkých bojů, které bylo vyvrcholením tisícileté obrany našeho národa před zničením. V současné době dochází k hanebným útokům některých veřejných činitelů a sdělovacích prostředků na tuto jednoznačně vlasteneckou organizaci. Záminkou se stalo vyznamenání poslance parlamentní strany Zdeňka Ondráčka medailí svazu za konkrétní činnost – za finanční podporu udržování pietních míst obětí československých vojáků a odbojářů v obou světových válkách. ČSBS je organizací nadstranickou, jeho vyznamenání se dostalo občanům bez ohledu na jejich stranickou příslušnost. Za války odbojářů nerozlišovali, kdo je v které politické straně, jen vlastence a zrádce. Dnešní kolaboranti opět vylézají, aby přepisovali dějiny a špinili ty, kteří národní paměť uchovávají.

Senát České republiky 27. 2. 2019 vydal doporučení k omezení účasti členů horní komory parlamentu na pietních akcích, pořádaných nebo spolupřipravených ČSBS, které zdůvodnil „současným směřováním spolku, vystupováním a projevy jeho hlavních představitelů, odklonem od původních hodnot, jeho zpolitizováním a inklinací k hodnotám předlistopadového režimu“. V důsledku těchto lží některé samosprávy měst odmítly nebo omezily dosavadní dotace svazu. Pražský magistrát odmítl zapůjčit sál Staroměstské radnice pro akci ČSBS k 80. výročí německonacistické okupace zbytku ČSR. Byla odmítnuta účast představitelů ČSBS na pietních shromážděních k výročním vyhlazení Lidic a Ležáků. Ostudné útoky na ČSBS v rozhlase a televizi pokračují.

Komu prospívají útoky na ČSBS? Kdo na nich má zájem, „cui prodest“? Těm, co se dnes snaží přepisovat dějiny, těm, kteří se nestydí označit výuku o českém národním obrození ve školách za ruskou propagandu, jak bylo napsáno ve zprávě BIS, politikům, dokonce členům vlády, účastnícím se srazů Sudetoněmeckého landsmanšaftu, usilujícího o revizi výsledků druhé světové války, kterou nacistické Německo rozpoutalo s následkem milionů obětí, především Slovanů, o revizi rozhodnutí spojenců na konferenci v Postupimi o odsunu (ne vyhnání, jak tvrdí sudetští pohrobci nacistů) německé menšiny ze států střední Evropy.

Žijeme v podivné době, kdy ti, kteří připravovali vyhubení českého národa a již tento zločin prováděli, zavražděné během okupace

360 000 Čechoslováků, jsou vydáváni za naše spojence a Rusové, kteří nás za cenu tří desítek milionů padlých – jen na našem území 140 000 – jsou označováni za naše nepřátele, dokonce nebezpečnější než islámští teroristé. Německo, které vyvolalo dvě světové války s více než 70 miliony mrtvých, se sjednotilo, zatímco slovanské státy byly oslabeny rozdělením, Jugoslávie rozbita zločinnou agresí NATO bez souhlasu OSN.

Jednoznačně vlastenecká organizace ČSBS, uchováající a předávající dějinnou paměť národa, vadí odrodilcům, kolaborantům se sudetáky a přepisovačům dějinné pravdy. Vlastenecké organizace, sdružené ve Vlasteneckém fóru, odsuzují útoky na Český svaz bojovníků za svobodu a vyslovují mu svou plnou podporu.

HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE ● HISTORIE

Světová hanba Haagu – smrt nevinného Slobodana Miloševiče

Západní média mlčela jako zařezaná o rozsudku tribunálu Haagu pro Jugoslávii, který posmrtně přiznal nevinu srbského prezidenta dr. Slobodana Miloševiče v rozsudku o bosenské válce 1993 – 1995! Jako první přinesla tuto zpravodajskou bombu italská televize „Panda“ a její zpravodajec, emeritní europoslanec a novinář Giulietto Chiesa. Šokující zprávu pro mnohé politiky pokryteckého Západu, kteří Miloševiče napadali nejhunsnějšími způsoby. Moc dobře si vzpomínáme i na ty politiky u nás, kteří Miloševiče nazývali „balkánským rezníkem“ nebo „srbským Hitlerem“, „jugoslávským diktátorem“, „vrahem Chorvatů a muslimů“. Nebudeme je jmenovat, i když je dobře známe, ale můžeme i přiznat jejich příslušnost v několika případech k tehdejší, dnes zaniklé Křesťansko demokratické straně!

Haagský soud ke své nekonečné hanbě musel přiznat opak – a kon-

Slobodan Milošević

statoval naprostou nevinu doktora Miloševiče jak na případné „genocidě“ v bosenské válce, tak i zohlednil jeho postoje v otázkách bratrovražedného válečného konfliktu, když konstatoval jeho nevinu na proběhlých událostech. Dokonce uznal i jeho negativní postoj k vytvoření tzv. Republiky Srbské uvnitř novobosenského státu, nikoli s nelaskou k Srbům, nýbrž pro neefektivnost tohoto útvaru v rámci válečných konfliktů. Na druhé straně musíme

konstatovat, že i vznik Republiky Srbské v Bosně byl zákonitou reakcí zde etnicky uvězněných Srbů, kteří se chtěli postavit represím ze strany vznikajícího novostátu.

K zatčení a věznění Miloševiče je nutno poznamenat, že haagský tribunál nejen údajně odmítl po jistou dobu vydávat určité léky vězněnému, ale odmítl i jeho dopravení do Ruské federace k léčení, jak si to Miloševič podle svého advokáta sám přál. Celá tato situace, podle zpravodajce Chiesa, vyvrcholila tři dny před smrtí vězněného. Jeho smrt byla údajně kvalifikována jako srdeční záchvat, a to tři dny poté, co soud zamítl možnost jeho léčení v Ruské federaci. A naši „politikové“ k těmto hanebnostem zcela mlčeli. Mlčeli k věznění politika, který bránil svůj slovanský národ proti cizí intervenci a cizí okupaci podle zásad mezinárodního i obecného práva, což dnes musel přiznat i sám haagský tribunál.

A na našich politicích, stejně jako na politicích EU a USA, navždy zůstane skvrna jejich schvalování dvou nových států vzniklých jako abscesy na těle porcované Jugoslávie – Bosny a Kosova! Co se nakonec ukázalo? Pravda Miloševičova, varování před vznikem těchto dvou „států“. Co přinesly tyto dva státy dobrého světu a Evropě? Velké nic. Jen olbřímí problémy. A v případě Kosova, které tak hanebně proti Resoluci RB OSN č. 1244! schválil emeritní ministr zahraničí, občan kníže, bylo prokázáno, že jde o „stát“, který trpěl loupěním orgánů na nebohých civilistech včetně dětí, že jde o stát, který trpěl ničením a hanobením pravoslavných chrámů, klášterů, a dokonce i hřbitovů! Okupantskou chátrou. Dokonce případy loupěním lidských orgánů v Kosovu údajně zjistila i bývalá předsedkyně haagského tribunálu madam Carla da Ponte, a údajně má dokumentaci těchto případů i srbská prokuratura.

K osobnosti Miloševiče samého pak dodejme toto. V našem případě je lhostejné, jakou politickou orientaci zastával, zdali byl „bolševikem, socialistou nebo komunistou“. Pro slovanské země je důležité, že se choval jako pravý Slovan. Bránil svou slovanskou zemi proti cizí agresi, proti agresi spojené dokonce i s chátrou, vraždící jeho národ. Proto je povinností všech Slovanů hodných toho jména, aby ocenili dějinnou úlohu doktora Miloševiče v tomto směru, bez ohledu na jeho politická pochybení nebo nezdařené úmysly. A Haagský soud se musí jen trpce smířit s notným úkrojem ze štítu na své pověsti a cti, stejně, jako se to v minulosti činilo rytířům, kteří přišli o svou čest. I proto se o tomto rozsudku na pokryteckém Západě tak úporně mlčí. V tomto případě palma cti náleží italským zpravodajům.

JIRÍ JAROŠ NICKELLI,
ČSOL BRNO I.

Sprostárnou Kateřiny Tučkové kalich přetekl

Tak jsme se opět dočkali pomluvy českého národa. I když v dalším rozhovoru autorka rozsah svého obvinění trochu zúžila. To ji však neomlouvá. Parlamentní listy 4. března 2019 zveřejnily rozhovor spisovatelky a serveru Aktuálně.cz („Spisovatelka Tučková: Potomci vyhnaných Němců si chtějí promluvit. Ale Češi potlačují výčitky svědomí, protože týrali, znásilňovali a rozkrádali“). Spisovatelka doložila, že prý „pomůže jen vzájemný dialog“. Zúžila okruh výše deklarované kolektivní viny Čechů okruh národní viny účelově na „některé Čechy, kteří se při divokém odsunu a znásilňování Němců, podíleli na rozkrádání německého majetku.“

Autorka přiznává, že prý „se zavíralo a popravovalo za protektorátu a Češi byli pod tlakem“, ale současně tvrdí starou mantru, že „oplácet násilím není správná cesta“. Nakonec svá tvrzení, jež nedoložila jediným konkrétním příkladem, korunovala závěrem o prezidentu Zemanovi. Prezident prý vyhmátl tuto strunu výčetek černého svědomí Čechů (opět kolektivní vina!) a pro tuto dnes ovšem „vyprázdňenou hrozbu“ kníže prohrál volby. Kolik nehorázností, jak říkával na předscénách s panem Werichem pan Horníček.

Tak za první, co byli českoslovenští alias sudetští Němci (nikdy všichni sudetští nebyli!). Byli to vyhnanec nebo odsunutí? Mezinárodní právo kodifikované postupným protokolarem a Pařížská reparační smlouva říkají, že šlo o transfer. Pouze Němci, obhájci sudetů, tvrdí, že šlo o „Vertreibung“ – vyhnání. Na tomto termínu se neshodla česká a německá strana dokonce ani v Česko-německé deklaraci, která takto má dvojí znění a dvojí neslučitelný výklad! Dále musíme uvést, že vinu čs. Němců kodifikoval Norimberský soud, a to jako zločinné společenství, paní spisovatelka se to může dočíst v knize čs. pomocného žalobce Norimberského soudu generála justiční služby

dr. Ečera (Norimberský soud Praha Orbis 1946) a v knize dr. Kocourka Svět žaluje v Norimberku. Kocourek byl přímým zpravodajem Norimberského soudu.

Konečně je nutno připomenout milion a půl ordnerů a 70 tisíc freikorpsů, jež za pomoci říše vyháňali, vraždili a okrádali československé občany v letech 1938 – 1939, a poté při druhém vyhnání Čechů ve vnitrozemí 1940 – 1944. Celkem bylo vyhnáno 350 tisíc Čechů, jak to dokládá i pamětní deska, kterou jsem odhalil v Brně na Křenové ulici loňského roku s vlasteneckými organizacemi. Tam mohla paní spisovatelka slyšet, co to bylo dvoje vyhnání Čechů a jaké byly oběti. Musím připomenout vyznamenání od Hitlera, jež sudeti dostali za zločin rozbití ČSR a uloupení československého pohraničí. Jeden milion sto šedesát dva tisíc a šest set sedmnáct čs. Němců dostalo Sudetskou medaili za zločin odtržení čs. pohraničí. To jest každý třetí čs. Němec alias sudet dostal zločinecké führerovo vyznamenání. Dostal je i kat Čechů Heydrich...

V čem spočívá největší sprostárna paní spisovatelky? Madam Tučková úvodem tvrdí, že Češi (en bloc, jiná konotace neexistuje) se podíleli na zločinech divokého odsunu a zamlčuje dvě zásadní pravdy dějin. První pravda je, že sám W. S. Churchill toto předpokládal po dobu několika měsíců a souhlasil s tím, za podmínky, že to velmocí zarazí a pak se „vyčítání živých mrtvých“, pak musíme uvést, že toto se dalo nejen v ČSR – a zde v malém měřítku – ale též ve Francii, v Holandsku, v Belgii, v Norsku, v Jugoslávii a jinde na území Velkoněmci okupované Evropy. To samozřejmě excesy neomlouvá, ale vysvětluje je! Co dělaly marocké pluky s Němkami v Alsasku a Lotrinsku? Bylo to daleko horší než v ČSR. U nás to byly jednotlivé případy, tam jich byly tisíce. A vyčítáte to madam Tučková Francouzům? Nikoli, na Francouze si netroufnete. Na slabý článek dnešní Evropy, na protektorátní Česko, ano. Pomlouvání Čechů z kolektivní viny na Němcích

se stalo téměř výsadním sportem novodobých lhářů a přepisovačů dějin.

Nebudu naprosto omlouvat některé excesy, který se dopustili bývalí kolaboranti protektorátu na Němkách, kteří si potřebovali spravít kolaborantský profil. Ostatně to se děje v dnešní ČR v jiné nevídané podobě dodnes. Chybou velkomyslnosti Benešovy republiky bylo, že potrestala příliš málo kolaborantů, a zločinné Němce nechávala často uprchnout bez trestu. I moje rodina byla takto postižena. Sudet, nacista, který předhodil dědečka a strýce gestapu, kdy strýc skončil v Osvětimi, jsou toho příkladem. Nejen pan Herman měl příbuzné v Osvětimi. Mně tam zahynuli dva strýcové. Třetí strýc byl gilotinován na Pankráci 20. února 1945. Další strýc byl vězněn v Breslau, otec totálně nasazen a unikl smrti jen o vlas.

Takže paní spisovatelko, nevráždilo a nepopravovalo ono neosobní „se“ ono neosobní „man sich“, nýbrž vraždili a popravovali národnostně nehmotní „nacisté“, jak tvrdí s oblibou nenapravitelný pan Herman, nýbrž vraždili a popravovali národnostně určené Velkoněmci, říšští a českoslovenští Němci, jako například sudetský Němec esesák Herbert Kuka, který ještě na počátku května 1945 v Letovicích spáchal masovou vraždu 19 + jednoho Čecha. Těch 19 rukojmí, včetně žen a dívek napřed nechal strašlivě zmučít tak, že si paní Smíšková podřezala žíly, ale od popravky ji to neochránilo. Byla zastřelena ranou do týla jako ostatní muži i mladé dívky a ten dvacátý zahynul Kukou nastraženou náloží.

Další vraždy páchali na Vícově, kde bylo zastřeleno deset rukojmí. Ještě v den osvobození Brna 26. dubna 1945 bylo zastřeleno v Medlánkách 14 nevinných civilistů, kteří se podle vrahů Velkoněmců provinili jen tím, že si brali chleba a potraviny z nákladního vlaku se svolením německé správy! Ve Velkých Opatovicích ještě 9. května byla zastřelena mladá Anička Vránová rukou esesáka. Máma pokračovat, nebo to stačilo? Čili paní spisovatelko „se“ nevráždilo, vraždili a popravovali Velkoněm-

Velmi pilný autor zasvěcených článků v našem listu Jiří Jaroš Nickelli (vlevo)

ci, brněňští, třešťští, jihlavští a další Němci, tak si prosím nedovolujte ani náhodou říkat neutrum! A neříkáte, že onen „ukrutný němcožrout“ jak říkají landsmani prezidentu Budovatelci, že on sám divoké excesy odsoudil a zakázal je, takže jsme nepotřebovali ani zásah velmocí!

A neříkáte dále, mlčíte jako hrob o tom, že Mezinárodní červený kříž pochválil ČSR za příkladný odsun československých Němců. Kde máte to hromadné vyháňání? Ani Pohořelice nebyly hromadným vyhnáním a nevráždilo se tam. Ještě žijí i čeští svědkové tohoto odsunu a archivář dr. Kordiovský zásadně vyvrátil teorie o hromadném hrobu v Pohořelicích na cestě. A kdo zabíjel Němce v Dobroníně? Češi nebo tři Němci navrátilci z koncentračního tábora? Lze pokračovat dál a dál. Paní spisovatelka by měla své generalizace odvolat a omluvit se českému národu jako celku, neztožňovat jej s několika desítkami odporných kolaborantů, kteří páchali již naznačené zločiny.

Zatím dialog nemůže nastat. Proč? Protože podle akademika Mukařovského by šlo o dva protichůdné a mimoběžné monology landsmanů na straně jedné a pozůstalých po obětech velkoněmeckého nacismu na straně druhé. My pozůstalí po obětech Velkoněmců nemůžeme sdílet požadavky na zrušení dekretů, které po desetiletí vytkřikuje rapropečník sudetů Herr Posselt. Německý soud zrušil, jak známo, Posseltovo lavírování s odškodněním sudetů, když při-

znal agresivním landsmanům právo na staré stanovy, které majetky a odškodnění požadují. Nechápe paní spisovatelka, že toto vše je proti mezinárodnímu a dekretálnímu právu republiky, jež nelze zrušit, protože by byl porušen princip nepřipustnosti retroaktivity?

A co se týče občana knížete, neprohrál pro strach Čechů. Prohrál za urážku prezidenta Budovatele, kterého prostě posílal posmrtně „na válečný soud do Haagu“. My si to moc dobře pamatujeme. A to my vyjímáme maličkou menšinu těch čs. Němců, kteří zůstali loajální k ČSR a nezaprodali se hitlerismu – např. 900 komunistů a soc. demokratů z Mikulova v Republikanische Wehr. O těch ovšem sudeti nepromluví ani slovo. Oni je totiž poslali do koncentráků! Říkám to za minimálně 36000000 tisíc českých rodin po padlých, zavražděných a popravených obětech říšských a sudetských Velkoněmců, za 35000000 tisíc vyhnanců Čechů dvojího vyhnání, za 1700000 tisíc Čechů nahnaných na otrocké práce do říše, za nezvestné a zmizelé a za všechny, co ani nemají své hroby. Ano, násilí plodí násilí, a není to dobré. Ale prosím mějte na paměti slova Emira Kusturici k problému: Fašista začal! Až landsmané uznají své viny, my uznáváme viny jednotlivců na excesech. Madam Tučková, omluvte se!

JIRÍ JAROŠ NICKELLI

Stranu 7 připravil a redigoval Jan Jelínek.

LISTÁRNA ● LISTÁRNA ● LISTÁRNA ● LISTÁRNA ● LISTÁRNA ● LISTÁRNA

Kosovo a Metochie

Masakr místopředsedy obštiny Kosovo pole Zvonka Bojaniče. Umlácen sekýrou 18. 12. 1998 (hlava)

Noha Zvonka Bojaniče, patrná rána po sekýře, 18. 12. 1998

Automobil rektora univerzity Ralivoje Popoviče, který atentát přežil. Priština 16. 1. 1996

Jáma, kde věznili albánští teroristé srbské občany, planina nad vesnicí Volujak, 3. 10. 1998
Foto (4x) redakce Jedinstvo, Priština

(Pokračování ze s. 6)

Kosovo a Metochie je oblast, která je součástí Republiky Srbsko a Svazové republiky Jugoslávie; její povrch činí 10 887 čtverečních kilometrů, což je 12,32 % území státu Srbsko. Je to původní srbské území, kde se nacházelo sídlo středověkého srbského státu a jeho vládců – cara Dušana, krále Milu-

tina a dalších. Největší část kulturně-historického dědictví srbského národa je koncentrována v Kosovu a Metochii. Původní starousedlé obyvatelstvo řídne – prostor se vyprazdňuje, čehož využívá turecká nadvláda a stěhuje sem Albánce. Okolo r. 1880 až do balkánských válek se odhaduje, že z tohoto území bylo vyhnáno asi 150 000 Srbů. A přesto je celkové množství Srbů

v této době čtyřikrát větší než je počet Albánců. Podle sčítání z r. 1921 je v Kosovu a Metochii stále ještě méně Albánců než Srbů.

Během II. světové války – v době italské fašistické okupace a formování fašistické „velké Albánie“ bylo z Kosova a Metochie opět vystěhováno velké množství Srbů a Černohorců (přesné číslo nebylo zjištěno) a jsou sem stěhovány albánské rodiny z Albánie.

V roce 1945 – tehdejší vláda zabránila návratu Srbů do jejich původních domovů v Kosovu a Metochii. Pod tlakem albánských extrémistů a separatistů pokračuje vystěhování Srbů a Černohorců z Kosova a Metochie po celou dobu do r. 1989. Odhaduje se, že od II. světové války bylo vyhnáno z Kosova a Metochie v důsledku teroru a pod tlakem albánských separatistů okolo 300 000 Srbů a Černohorců.

Ozbrojená vzpoura albánských separatistů počátkem r. 1998 zahájila nové veliké etnické čistky vůči Srbům a Černohorcům na území Kosova a Metochie. Od 1. ledna do 31. prosince loňského roku albánští teroristé spáchali 715 ozbrojených útoků na občany a jejich obytné či komerční objekty a 16 útoků na uprchlické tábory. Při těchto teroristických, zločine-

ckých akcích bylo zabito 101 Srbů a Černohorců a 82 Albánců – všichni civilisté. Současně bylo zraněno 162 civilních osob všech národností – z toho 86 těžce a 76 lehce. Minulý rok zůstane v paměti také jako rok četných únosů občanů této jižní srbské oblasti. Albánští teroristé unesli celkem 235 civilistů, z toho 54 Srbů. Z celkového množství unesených civilistů bylo 21 zabito, 86 osvobozeno a osud 128 osob je stále neznámý.

Během minulého roku albánští teroristé spáchali 1017 ozbrojených útoků na objekty Policie (Ministerstvo vnitra Srbska), při kterých bylo zabito 115 policistů a 400 jich bylo raněno (218 těžce a 182 lehce).

Současně bylo uneseno 14 policistů, z nichž byli tři po sadistickém mučení zabití a osud ostatních je stále ještě neznámý.

Bylo spácháno 13 útoků na novináře a překladatele (čtyři srbské novináři byli uneseni, dva z nich byli později osvobozeni a osud dalších dvou je neznámý), čtyři na představitelů humanitárních organizací a čtyři na členy diplomatického sboru.

Po podpisu dohody o mírovém řešení krize v Kosovu a Metochii, kterou podepsali prezident SR Jugoslávie Slobodan MILOŠEVIĆ

a speciální americký emisar, velvyslanec Richard HOLBROOKE, dne 13. října 1998, bandy albánských teroristů pokračovaly ve svých zločineckých útocích. Od této doby do konce minulého roku spáchali albánští teroristé 339 útoků a ozbrojených provokací proti příslušníkům Policie (Ministerstvo vnitra Srbska), při kterých zabili 11 policistů, 38 bylo těžce nebo lehce raněno a tři byli uneseni (z nichž byli dva zavražděni). V témže období provedli také 111 útoků na občany všech národností, přičemž 33 bylo zavražděno, 29 těžce nebo lehce zraněno a 18 uneseno.

Současně teroristé z území Albánie provedli 37 ozbrojených útoků na naši zem. Armáda Jugoslávie, mimo jiné, v tomto období po podpisu dohody, zabránila 239 pokusům o ilegální překročení hranice ze sousední země směrem na naše území.

Teroristické akce albánských separatistů pokračují i v tomto roce (1999), pokračuje zabíjení a únosy civilistů – především srbské a černohorské národnosti.

(Redakce listu „Jedinstvo“ – odbor dokumentace, Priština, leden 1999)

**Z materiálu SV č. 7 a 8
Nataša Weberová**

Tenhle chlapec z Dětského domova Mladost v Kragujevci je už nyní mužem kolem třicítky

Na ulicích města Smederevo byly vystaveny portréty lidí, zavražděných piloty NATO

Staričká žena háčkuje krajkou v Smederevu, kam přišla z uprchlického tábora
FOTO (3x) Gabriele Senft

Prohlášení Předsednictva Mezinárodní slovanské rady, Moskva, 24. 2. 2019

Dost pomluv Slovanů!

Počínaje rokem 2018 oficiální hodnostáři a Ministerstvo informací státu Izrael se dali krok za krokem cestou bezprecedentního veřejného obviňování Polska a Poláků z antisemitismu a spolupráce s německým fašismem při hubení Židů na okupovaném polském území v letech druhé světové války.

Dost pomluv Slovanů!

Takové obvinění je nejen nespravedlivé, nelogické a odporující reálným skutečnostem.

Za prvé, ze 47 milionů zahynuvších v letech druhé světové války 6 milionů tvoří Poláci!

Za druhé, izraelské vládě, jakož i celému světu, je známo, podle příkazů koho byly na okupovaném území Polska budovány koncentrační tábory, kde ve většině byli Rusové, Poláci, Ukrajinci, Bělorusové, naprostou většinu tvořili zvláště Slované, které ve shodě s plánem „Drang nach Osten“ Hitler plánoval vyhubit úplně.

Za třetí, v této době, kdy polský národ hrdinně bojoval s hitlerovci, oficiální vláda Polska utekla ze země a nacházela se v Londýně.

Za čtvrté, osoby, řídící na území Polska vyhubení Poláků, Židů, Rusů, Bělorusů a dalších národů, byly souzeny po osvobození Evropy v Norimberku a pověšeny. Tam odsouzení kati nebyli Poláci.

To vše nám dává právo podpořit současnou vládu Polska, která je oprávněna, tak jakož i celý slovanský svět, nesouhlasit se svým obviněním ze strany Izraele!

Obracíme se k vládám, parlamentům, společensko-politickým organizacím a politickým činitelům slovanského světa, aby se postavily na obranu cti Polska a bránily Poláky před nespravedlivými obviněními!

Mír a svornost Slovanům!
Předseda
Mezinárodní slovanské rady
S. N. Baburin
Sergej Nikolaevič
Generální tajemník
Mezinárodní slovanské rady
V. O. Gruzdjev
Vladimir Olegovič (SV)

SLOVANSKÁ VZÁJEMNOST č. 231/2019, cena 10 Kč.

Zakladatel: prof. Ing. Břetislav Chvála, DrSc.

Vydavatel: Slovanský výbor ČR.

Redakční radu řídí: Jan Minář.

Členové rady: Eva Holečková, Zdeněk Hoření, Jan Jelínek, Čeněk Milan Kadlec,

Julie Masopustová a Nataša Weberová.

Distribuci vede Alena Grospičová.

Redakce a administrace: Slovanský výbor ČR, Politických vězňů 9, 111 21 Praha 1,

III. patro, kabinet č. 147, tel./fax: 222 897 261, 728 009 737

internetová adresa: www.slovanskyvybor.cz (jejím redaktorem je Miroslav Havlík).

Adresa e-mail: slovanyborcr@volny.cz.

Příspěvky zaslané redakci nemusí vždy vyjadřovat její stanovisko.

Redakce si vyhrazuje právo úpravy příspěvku.

Uzávěrka čísla dne 15. 4. 2019.

Časopis registrován na MK ČR pod reg. č. 8038.ISSN-1212-3315.